

afgørende, men det er det jo slet ikke. Det afgørende er jo – undskyld, at jeg siger det – at leje-loven kan få en struktur, som er gennemsigtig og forståelig, hvorefter vi behandler den politisk.

Og der er to hensyn at tage, og det ene er lejernes forhold, at de får en ordentlig behandling – det er vi enige om – og det andet er, at de ved, hvad de skal betale i husleje og hvorfor. Og hvis vi på forhånd får sådan en tilkendegivelse, går det jo nok, og derfor siger jeg: Forord bryder altså ingen trætte, og der er derfor ingen grund til at tage en lang diskussion om Lejelovskommissionens arbejde, før det er færdigt. Og lad os så se tingene i sammenhæng.

Og derfor er det meget afgørende – det har jeg også sagt – at regeringen selvfølgelig vil lave en lovgivning vedrørende beboerklagenævn, og jeg har sagt, at den vil komme i næste folketingsamling, og at det vil være uafhængigt af, om vi kan få en ny lejelov.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 707

2) Til sundhedsministeren af:

Jørn Jespersen (SF):

»Mener ministeren, at et mærkningskrav til bestemte varer kan opfyldes ved en skiltning i butikken, jf. Folketingets dagsorden af 6. december 1994?«

Jørn Jespersen (SF):

Baggrunden for spørgsmålet er jo, at der er gensplejsede sojabønner på vej til det danske marked, og at der med stor sandsynlighed allerede findes gensplejsede fødevarer i de danske butikker. Og Folketinget har som bekendt i en dagsorden for 2 år siden krævet, at alle gensplejsede fødevarer skal mærkes klart og tydeligt, så forbrugerne får reel valgfrihed, og det vil jeg sige, at den enkelte forbruger får mulighed for at vælge til eller vælge fra ud fra sine egne personlige ønsker.

Og dagsordenens tekst er helt klar: Der kræves en mærkning af det enkelte produkt. Og derfor bekymrer det os en del, at der har været tanker fremme om at omgå mærkningskravet ved f.eks. at indføre en generel skiltning i butikkerne.

Derfor vil vi gerne i dag have sundhedsministeren til at bekræfte, at der ligger et krav fra et enigt Folketing om, at gensplejsede fødevarer skal mærkes.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det centrale i dagsordenen fra 1994 er jo spørgsmålet om forbrugeroplysning. Forbrugerne skal kunne vælge til og vælge fra, når de køber deres madvarer. Det vil sige, at dagsordenen lægger vægt på, at tvivl hos forbrugeren skal undgås.

Det betyder så, at mærkningen skal være klar og tydelig og gøre det muligt for forbrugeren at identificere bestemte produkter. Det er dette krav, der skal leves op til i detailhandelen, og det mener jeg kan ske på forskellig måde. Der kan jo ikke være tale om, at der skal sættes et skilt op et enkelt sted i butikken og eventuelt slet ikke i nærheden af de varer, det drejer sig om. Det, vi forslår, er, at det kan være hyldekantsmærkning. Det kan være en klar skiltning, altså ikke sådan tilfældigt placeret i butikken, men som en oplysning i umiddelbar tilknytning til varen eller selvfølgelig ved et mærkat på selve den vare, det drejer sig om.

Men uanset hvad man vælger i detailhandelen, eventuelt en kombination af det, jeg har nævnt her, skal bestemte varer, altså i dette tilfælde de genmodificerede, kunne identificeres klart af forbrugeren. Det var også det, der lå i det, der blev lagt frem i Sundhedsudvalget som en orientering. Og det mener jeg klart er i overensstemmelse med den dagsorden, som vi vedtog i december 1994.

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu nævnte ministeren, at der var forskellige muligheder for at opfylde dagsordenen af 6. december 1994, og jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren – jeg er lige ved at sige med hånden på hjertet – kan afvise, at netop den dagsorden gik ud på, at mærkningen skulle være på de pågældende produkter. Det står ganske tydeligt i den dagsorden, som er vedtaget af både SF, Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre og sågar også Centrum-Demokraterne, og jeg går ud fra, at ministeren også støtter netop en dagsorden, som hendes eget parti har været medvirkende til at få igennem her i Tinget.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke er enig i, at parlamentarisk set er det et kæmpeproblem, man er kommet i, hvis man ligesom overser de dagsordener, glemmer, hvad der reelt stod i dagsordenen. Derfor vil jeg godt her i dag have en klar melding om, at naturligvis kan man gøre det på forskellige måder, men hvis man skal overholde den dagsorden, der